

hvilke han aldeles ikke aner, om de kommer ind eller ikke, havde han været mere forsigtig i sine Kalkulationer og Regnskabsaflæggelser.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom med nogle uforstaaelige Udtalelser om disse 8 Millioner. Han sagde nemlig, at Skibsfartens Bidrag jo var anslaaet af den selv til 12½ Mill. Kr., og yderligere skulde den jo betale 2½ Mill. Kr. kontant. Det skulde tilsammen blive 15 Mill. Kr., men det var der ikke, der var kun 8 Mill. Kr. Jeg skal dertil sige for det første, at de 2½ Mill. Kr., som skulde indbetalt kontant, de er indbetalte kontant, og de er opførte paa vor Finanslov. Og med Hensyn til de 8 Mill. Kr.'s Overskud har det ikke noget at gøre med, hvad Skibsfartens Bidrag faktisk maatte udregnes til. Om det nu er rigtigt med de 12,7 Mill. Kr., ved jeg ikke, men foruden de 8 Mill. Kr., som er fremkommet som et Overskud, findes der en Del af Bidraget, som ikke har givet sig Udtryk i noget Overskud, nemlig en Del, som er fremkommet ved Transport af det Korn, som er anvendt til Ombytning og ikke er solgt. Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at man siger 12,7 Mill. Kr., hvoraf 8 Mill. Kr. findes i et direkte kontant Overskud.

Med Hensyn til hele sit Overslag er den højtærede Landbrugsminister endnu her i sine Taler yderst forsigtig. Han siger, at det er et Overslag. Det er klart, han kan aldeles ikke garantere derfor. Jeg vil derfor indtrængende anbefale alle den højtærede Landbrugsministers Meningsfæller og disse Meningsfællers Presse ikke at anvende den Metode, som findes udtrykt i Bemærkningerne til dette Lovforslag, som gaar ud paa, at Statens Tilskud næste Aar ikke vil blive mere end 19 Mill. Kr. i Modsætning til det foregaaende Aar, hvor det altsaa opføres til 61 Mill. Kr., men rettelig burde have været opført til 53 Mill. Kr. Jeg vil indtrængende opfordre dem til ikke at anvende denne Metode, men holde sig til det, som den højtærede Landbrugsminister nu har sagt i disse Aftentimer: at han aldeles ikke kan garantere i nogen som helst Henseende for det, han finansielt har opstillet. Jeg tror, man kommer meget nær ved det rigtige, naar man regner med, at der ikke kommer en Øre ind, hverken af de 20 eller af de 30 Millioner, at de 50 Millioner derfor maa lægges til de 19 Millioner, og at der til dem yderligere maa lægges, hvad Loven i det hele taget bliver dyrere, og saa siger: Dette maa man skaffe sig ved Skatter paa den ene eller den anden Maade.

Og dør har det ærede Medlem Hr. Asger Karstensen, som nu talte, anbefalet Dividendematadorerne — det var vel derfor, de stemte den 26. April, som de gjorde, for at der ikke skulde blive taget lempeligt paa dem af Landbrugsministeren og Finansminister Neergaard! De kan altsaa glæde sig, hvis denne Opfordring — som jeg altsaa giver min bedste Anbefaling — bliver fulgt af Landbrugsministeren og hans Kolleger. Det vil nu ikke være let at gennemføre, og det vilde have været meget ønskeligt, om den højtærede Finansminister havde kunnet holde sig vaagen og været til Stede her paa denne sene Tid af Natten, for at vi kunde faa lidt at vide om, hvorledes han tænker at klare sig i det kommende Aar med Hensyn til Betalingen af Udgifterne ved denne Kornlov. Thi det, som er det sikre, er, at der Maaned for Maaned skal udbetales — det er vist i 8 Maaneder. I alt Fald skal den største Del af Ordningen betales ved, at Kornet efterhaanden købes og udleveres til den billige Pris, i hvert Fald skal 1/12 ud hver Maaned; og de Indtægter, som den højtærede Landbrugsminister regner med, men som nok ved Aarets Slutning vil vise sig slet ikke at komme, kommer jo i hvert Fald ikke, før Høstaaret er forbi. Den højtærede Finansminister maa altsaa regne med, at han skal have saadant noget som en 70—80 Mill. Kr. at betale i de kommende Maaneder for at gennemføre denne Kornlov. Hvis det er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister mener, at han ikke har saa overmaade meget i Kassen, maa han vist gaa meget hurtigt i Gang med sine Skattepaalæg. Derfor var det særdeles ønskeligt, om vi, inden denne Sag blev færdiggjort, og inden vi selv forlod Rigsdagen, havde ogsaa Ministerens Skattetanker med Hensyn til Tilvebringelsen af disse 70—80 Mill. Kr., som denne Sag drejer sig om.

Den højtærede Landbrugsminister gav mig ikke nogen fyldestgørende Forklaring paa, hvorfor den Omstændighed, at man sælger Sædekorn til England, er et Vidnesbyrd om, at Kornet anvendes til Maltning. Thi det er ganske klart, at i England har man ogsaa i denne Krigstid forandret hele sin Kornpolitik og søgt at udvide Kornarealerne. Der foreligger derfor ingen som helst Begrundelse for den Tro, at England ikke skulde have Brug for godt dansk Byg for at søge at skaffe sig gode Bygmarker derovre. Og alle maa jo vide, at dette Sædekorn, som der er givet Tilladelse til Udførsel af, gives til Firmaer, som erklærer, at de sælger det til Sædekorn; og hvorfor skal man have denne Mistro med Hensyn til, at